

VINHANDLERFORENINGEN FOR DANMARK

Den 11. februar 1969.

Foranlediget af departementets skrivelse af 4. ds., journ. nr. 1. F. 197 — skal vi vedrørende prisudviklingen på portugisiske vine indledningsvis bemærke, at der for Portugal gælder det særlige, at vinhandelen reelt må anses for statsdrevet, idet staten enten gennem officielle statsoganer eller pseudo-statslige organer fastsætter mindstepriser, ligesom man yder subsidier til producenterne, opkøber enkelte års overproduktion og stiller beløb til rådighed for propaganda i køberlandene.

For en ordinær bordvin, der i begyndelsen af 1965 kostede 300 esc. pr. hl, blev, efter en kort periode på 381 esc., prisen i juni/juli endeligt fastlagt til 348 esc., hvilken pris fortsatte uændret indtil 1968, hvor den efter et år med meget lille høst blev forhøjet til 525 gældende indtil nu, hvor prisen er sat til 575 esc.

Da det efter departementets forespørgsel er nærliggende at antage, at oplysningen om en 50 pct. forhøjelse — hvilket ikke stemmer med ovenstående — i forbindelse med toldændringen er fremført som et argument mod den foreslåede omlægning af spiritusafgiften fra værdi- til mængdeafgift, skal vi anføre, at vi absolut ikke deler denne opfattelse. Vi

henviser bl. a. herved til, at der ikke skete særlige prisforhøjelser fra udlandet, da vinafgiften i sin tid blev omlagt fra værdi- til mængdeafgift på samme måde som nu foreslået for spiritus.

I kraft af, at branchens varer hovedsagelig er naturprodukter, er priserne primært afhængige af de enkelte års høst, idet en ringe, respektive stor høst naturligt influerer på priserne i opadgående, respektive nedadgående retning i overensstemmelse med almindelige principper om udbud og efterspørgsel.

Prisændringer efter høstens størrelse gælder i første linje vin, men naturligvis også destillater heraf såsom cognac, armagnac, brandy m. v. For disse spirituosa's vedkommende blev der allerede i fjor varslet prisstigninger grundet på de senere års mindre høst, men det lykkedes foreløbig dansk vinhandel at få forhøjelserne udskudt. De er imidlertid nu et faktum, men modsat de ensrettede, statsdikterede portugisiske priser er forhøjelserne af stærkt varierende størrelse, hvilket utvivlsomt hænger nøje sammen med den indbyrdes stærke konkurrence mellem eksportørerne i Frankrig.

Med venlig hilsen

N. Kørner.

Finansministeriet, Departementet for Told- og Forbrugsafgifter.

Spørgsmål 5:

I finansministeriets kommentarer til bilag 2 fra Vinhandlerforeningen af 1953 (bilag 3) anføres det: „Den omstændighed, at der fremtidig alene skal foretages en mængdeopgørelse og ikke — som hidtil — både en mængde- og en værdiopgørelse, vil medføre en forenkling såvel for toldvæsenet som for virksomheden“. Kan ikke en lignende forenkling opnås ved en overgang til en ren værdiafgift?

Svar:

En ren værdiafgift til afløsning af nu gældende kombinerede liter- og værdiafgift

villende udgøre ca. 455 pct. af varernes ubeskattede værdi i engrosleddet eller ca. 82 pct. af varernes engrospris, inklusive værdiafgiften.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har den gældende værdiafgift på 58,5 pct. af værdien, inklusive værdiafgiften, eller 141 pct. af varernes værdi, eksklusiv værdiafgiften, nødvendiggjort indførelse af en række særlige foranstaltninger. Afgiften skal beregnes på grundlag af prislisterpriser, der skal angive varernes højeste pris uden rabatfradrag. For varer, der afsættes gennem en afgiftspligtig virksomheds detailudsalg, skal den højeste